

"HARAPIN ANG BUKAS"

Ang Samahang ito'y nagdaos ng karaniwang pulong noong ika 16 nitong buwan.

Maraming mahahalagang bagay na napagusa-usapan, at isa rito'y ang tungkol sa pagpapalakas sa pamamagitan ng larong tennis, sipa at iba pa.

Gayon din, nagdaos ng pagtatalo, at ang bagay na pinagtalunan ay: NAKASAMA SA PILIPINAS ANG AKLASAN. Ipinagtangol ang palagay na ito ng mga Gg. Clemente de Leon, Gregorio Pedro at Sotero Pablo, at sina Gg. Eugenio Inocentes, Teófilo Zapanta at Juan M. Reyes ang mga tumutol naman.

Ang mga katwirang inihanay ng mga ginoong ito'y pawang makabuluhan. Sa wakas ng pagtatalo'y pinasiyahan ng Pulong na may lubos na matwid ang mga ginoong tumutol.

Sa huli ay nagsipagsalita si G. Clemente Fernando, pangulong guró sa bayang ito, at si G. Gabino G. Reyes, sa anyaya ng Samantalang Pangulo na si G. Fortunato Francisco, at sila'y kapwa tumukoy ng mga mahahalagang bagay.

Masiglang totoo ang pagkadaos ng Pulong, sa karamihan ng mga nagsidaló.

Mga butó ng sili.

Sa di kawasa'y natapos din ang buang ito ng mga bulaklak, ng mga kundiman, ng mga panaginip; ang buang ipinagdarángal ng mga mangagawa sa ibabaw ng mga kaapihan ng buhay.

Nauupos na ang Mayo, gaya ng pagkaupós ng mga kandila sa harap ng dambana nang Mahál na Kayumangí sa taluktók ng bundók.

Oh, ang Mahál na Kayumangí sa Antipulo! Kung matutulung lamang ang kanyang pangatí upang mapatayó nang agád sa Pásig ang monumento ni Rizal; kung matutulungan lamang niya sa ikapagkakasalapi ang ating pamahalaan upang may maipagpalimbág ng mga cartillang iminungkahi ni Velarde't ni Guerrero; kung ang kanyang panghalina sa kuarta'y maipahihirín muna sa ating mga maykapangyarihan at ng maipagawa na sa madaling panahón ang Capitolio sa Bagumbayan; disin ay...

Disi'y matitipid ang maraming pagál, hindi matutunaw ang maraming útak at di naman magtátatalo ang mga prinsipeng kristiano sa paghanap pa ng mga paraang ikápipigá sa bula ng mga may bula.

Mapapalad ang mga ipinaghahanap ng Mahál na Kayumangí!

Gaya ng pagkamapalad ng mga elektor na

hangí ngayo'y ayaw pang managsikuha ng sedula personal.

Pagka't pagdulóg sa kanilá ng nangaglisaw na mga "mágbubukayó", ay iyan ang parang kutós na ibibiró nilá: na kailangan nilang magkaroón ng sedula upang makaboto.

Sa katusuhan, anilá, ay katusuhan din ang nararapat isalubong.

At sa "orte" ay "orte" rin naman ang tungón. Ang wiká ni Tasán:

Ako'y si bubule,
anak ng ngusúng konde;
huwag mo nang iale
ang iyong kandidature
pagka't ikaw'y walang bale...

Si Abeng nama'y sumagót:

Ang nuno mo't ang nuno ko
ay naghampasan ng halo,
ang nuno mo'y nang matalo
nagtatakbó sa lelang mo;
huwág kang umestoesto't
ikaw ma'y rehionalisto...

At ang isasabad ko nama'y guniró:

Sitsiritsit alibambang,
para kayóng magguguláy,
kapag kayo'y naggaganyán
ngingisi ang taga Bambang.

Paris ng pagngisi sa "Filipinas" ng napag lilihihan nito na si *Silvano*.

Patí ng katauhan ni G. Domingo Ponce, taga Klapó, sa Maynilá, na naghayág sa "Muli't Pagsila'g" ng isang mahabang salaysay na tumutukoy sa masagwang kaugaliang napatipuna sa madlang babéng sumisibol ngayón; si G. Domingo Ponce na dapat mákilala ng marami sa Maynilá pagka't siyang nagsumakit sa ikapagsásapisapi ng mga kapisanan doon sa ilalim ng isang Kalipunan, na nang matatag na'y pinamagatang "Asociaciones Confederadas de Filipinas"; ang ginoong ito'y itinatakwil ni "Filipinas" at ipinalalagay na isang pamagát lamang ni *Silvano* na sumulat sa BANGON.

Ayaw kilanít pahalagahan ni aling "Filipinas" si G. Domingo Ponce.

Kaawaawa naman si mang Ingó!

At si *Silvano* raw ay taga Sampirong Makatí.

Hangan saán ang mga *esteremengoles* ng mga hijang iré!

Dahilan sa mabuting pagkakápunteria ni *Silvano*, ay umulpót ang isang *Teacher Justina Liwanag* (?) na umawit ng "No me mates", awit na sinaliwan ng eng-eng ni "Filipinas".

Hála; eng-eng-hóng eng-eng... iyóng pasakalle ng "no me mates".

Ang babéng "modernista" at tunay na "progresista", ay malakás kung tumawa, walang timpí, há-ha-ha-há.

At kung nagkakápipisan sa "excursión" at lansangan,